

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 25

เรื่อง อย่าขุ่นเคืองใจง่าย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น
แสดงออกซึ่งทักษะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
การเจรจา: บรรลุถึงความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายในความขัดแย้ง
โดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

มนุษยสัมพันธ์

บทเรียน:

อย่าขุ่นเคืองใจง่าย

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถแสดงความสำคัญของการมองข้ามความผิดและให้อภัยผู้อื่นออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ
2. เด็กสามารถใช้เทคนิคการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิดกันได้

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งหมด
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนบทเรียนนี้
3. อ่านทำความเข้าใจข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 18:21-22
4. กิจกรรมบทบาทสมมติจะอธิบายในเนื้อหาบทเรียนต่อไป อย่างไรก็ตาม
หากครูรู้สึกว่าจะปรับเปลี่ยนสถานการณ์บางอย่างที่ครูสังเกตเห็นในชั้นเรียน ก็สามารถปฏิบัติได้

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: เด็กๆจะรู้สึกอย่างไร เมื่อเดินเข้าไปในห้องที่มีเพื่อนๆจับกลุ่มคุยกันอยู่ และทันทีที่เราเดินเข้าไปห้องนั้น เพื่อนๆก็พากันลุกหนีออกไปจากห้องหมด? ให้เด็กๆช่วยกันตอบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า:

1. เราทุกคนต่างสัมผัสความรู้สึกและแรงใจของผู้อื่นได้ผ่านคำพูด สีหน้า ท่าทาง ภาษาร่างกายและการแสดงออกของเขา
2. การแปลความข้อมูลผิดๆ หรือไม่ได้รับข้อมูลจากเหตุการณ์นั้นๆ อย่างครบถ้วนมักนำเราเข้าสู่การเข้าใจผิด ยกตัวอย่าง เช่น สถานการณ์ที่ครูถามเด็กๆ เมื่อสักครู่นี้ น่าจะมีสาเหตุหลายๆอย่างที่ทำให้เพื่อนๆ ลุกหนีไปทันที เด็กๆ คิดว่ามีสาเหตุใดที่พอจะเป็นไปได้บ้าง? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ เราอาจจะคิดไปก่อนแล้วว่าเพื่อนๆ ลุกหนีเราไปเพราะไม่อยากจะคุยกับเรา
3. อย่างไรก็ตาม ถ้าความจริงแล้ว มีเพื่อนบางคนเพ็งนิกอกอกและบอกเพื่อนๆ ว่า เขาทำสตางค์หล่นหายที่สนามเด็กเล่น พอเพื่อนๆ ได้ยินก็รีบลุกไปข้างนอกเพื่อช่วยกันหาล่ะ? ถ้าเรารู้เช่นนั้นแล้ว จะสามารถเปลี่ยนความคิดที่มีต่อเพื่อนๆ ใหม่นี้ได้หรือไม่? ความรู้สึกที่มีต่อพวกเขาจะเปลี่ยนไปได้อย่างไร? (ให้เวลาเด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็น)
4. บ่อยครั้งที่เรารู้สึกทำให้เกิดความขุ่นเคืองไม่พอใจจากคำพูดหรือการกระทำของผู้อื่น อันเกิดจากการแปลความตั้งใจของคนเหล่านั้นผิด เราด่วนสรุปเพราะเราได้รับข้อมูลไม่พอ ยกตัวอย่าง เช่น เด็กๆ จะรู้อย่างไรถ้าเราเดินเข้าไปหากกลุ่มเพื่อนที่กำลังพูดคุยกันอย่างสนุกสนานและพวกเขาหยุดพูดทันทีเมื่อเราเข้าไปใกล้?
5. ความคิดแรกที่เข้ามาในใจของเราคืออะไร? เราอาจจะคิดว่า เพื่อนๆ กำลังพูดนินทาตัวเรา หรือมีความลับอะไรบางอย่างอยู่ก็ได้ เราารู้สึกอย่างไร? ถ้าอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นจริงๆ เราจะทำอย่างไร? ให้ครูเขียนคำตอบของเด็กๆ ลงบนกระดาน
6. ทางที่ดีที่สุดในการหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิดคือ การเข้าไปถาม เหตุผลที่พอจะเป็นไปได้บ้างที่ทำให้เพื่อนหยุดพูดทันทีเมื่อเราไปถึง? เราจะถามเพื่อนๆ เหล่านั้นว่าอย่างไร? (ให้เวลาเด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็น)
7. บางครั้งบางครั้งเราเพื่อนๆ ของเราก็คงอาจพูดหรือทำไม่ดีกับเราทำให้เรารู้สึกไม่พอใจ สถานการณ์อะไรบ้างที่เราถูกทำให้ขุ่นเคืองจากคำพูดและการกระทำของเพื่อน? ให้เวลาเด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็น
8. เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องจำไว้เสมอว่า ไม่มีใครสมบูรณ์แบบเลยยกเว้นพระเจ้า เราทุกคนต่างเคยทำสิ่งผิดพลาดด้วยกันทั้งสิ้น
9. บางครั้ง เพื่อนๆ อาจพูดหรือทำสิ่งที่ทำให้เราเจ็บช้ำใจ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขา กำลังปฏิเสธความเป็นเพื่อนกับเรา เราควรทำอย่างไรเมื่อเหตุการณ์เช่นนี้เกิดกับเรา? (ให้เวลาเด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็น) ทางที่ดีที่สุดคือ การเข้าไปคุยกับเพื่อนในสิ่งที่ทำให้เราไม่พอใจ

10. ให้เราบอกเพื่อนคนนั้นว่าเรารู้สึกอย่างไร และเปิดโอกาสให้เพื่อนได้อธิบายการกระทำที่สร้างความขุ่นเคืองแก่เรา หรือรับคำขอโทษจากเพื่อน จำไว้เสมอว่า เพื่อนกินหาง่าย แต่เพื่อนแท้้นหายาก และคุ้มค่าต่อการชั่งชั่งไว้ อย่ายอมเสียเพื่อนไปเพียงเพราะความขุ่นเคืองของคนใดคนหนึ่ง

กิจกรรม

แบ่งกลุ่มๆ ละสองหรือสามคน มอบสถานการณ์สมมุติให้แต่ละกลุ่ม และให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติว่า เราจะปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างไรต่อสถานการณ์นั้นๆ

- o เราเพิ่งรู้ว่าเพื่อนเรียกเราว่า ไอ้ชู้ชลาด
- o เราและเพื่อนนัดกันว่า จะมาเล่นด้วยกันหลังเลิกเรียน เรายกเพื่อนอยู่นานแต่ในที่สุดเพื่อนก็ผิดนัด
- o เพื่อนของเราทำเฉยเมยกับเราตอนพักเที่ยงและไปนั่งทานข้าวกับเพื่อนคนอื่น
- o เพื่อนของเราลืมวันเกิดเรา
- o เพื่อนของเราหัวเราะอย่างขบขันเมื่อมีบางคนเล่าเรื่องตลกเกี่ยวกับเรา
- o เพื่อนกล่าวหาว่าเราขี้โกง
- o เพื่อนเรียกเราว่า ไอ้โง่
- o เพื่อนของเราเก่งวิชาคณิตศาสตร์พอดีเราไม่เข้าใจการบ้านวิชาคณิตศาสตร์แต่เพื่อนปฏิเสธไม่ช่วยเรา
- o เพื่อนของเราล้อเลียนทรงผมของเรา
- o ในช่วงพักเล่น เพื่อนไม่เลือกเราเข้าทีมด้วย

ใช้เวลาเด็กๆ ที่ช่วยกันคิดบทบาทสมมุติเพื่อนำมาแสดงหน้าชั้นเรียน

การสรุปบทเรียน :

ครูอ่าน มัทธิว 18: 21-22 ออกเสียงให้เด็กๆ ฟัง “พระเยซูทรงตรัสกับเราว่า เราควรยกโทษให้กับผู้อื่นเจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้ง” แต่กว่าคนเราจะนับถึงจำนวนมากมายขนาดนั้น เราก็คงนับผัดนับถูกจนลืมนไปในที่สุด ในทำนองเดียวกัน พระเยซูทรงปรารภให้เราเลือกที่จะไม่ขุ่นเคืองในสิ่งที่เพื่อนของเราพูดหรือทำกับเรา แทนที่จะทำอย่างนั้นเราควรพยายามสร้างความเข้าใจกับพวกเขาจะดีกว่า เราควรให้อภัยกับเพื่อนเหมือนกับที่พระเยซูคริสต์ทรงให้อภัยแก่เรา และถ้าสมมุติว่าพระเยซูก็เกิดไม่พอใจเราทั้งที่เราไม่ได้พูดหรือทำสิ่งนั้นเลย เราจะรู้สึกอย่างไร? เราไม่ยินดีหรือที่พระเยซูทรงพร้อมที่จะให้อภัยเราเมื่อเราทำสิ่งที่ผิดพลาดและเราขอต่อพระองค์

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]